

Марія Федорчук презентувала свою книгу

Іван ПАВЛІВ

У середу, 14 липня, у рамках Історико-літературного проєкту «Історія однієї родини» відбулася презентація книги «Життєві стежини моєї родини» острожанки, керівниці сарейської общини Острога, колишньої директорки й учительки української мови Острозької спеціальної школи-інтернату I – II ступенів № 2 Марії Федорчук. Захід відбувався в Культурному барбакані (Татарська вежа). Його супроводжував показ світлин, які були зроблені в Острозі на початку XX століття, підготовлені в формі презентації та надані красномовцем Анатолієм Хеленомком.

На початку цікавого й неординарного заходу його ведуча, завідувачка відділу обслуговування Острозької центральної бібліотеки (ОЦБ) Валентина Ліщук представила Марію Олександрівну та зазначила, що Острозький багатоманітний неординарними подіями та родинними ОЦБ у партнерстві з відділом культури і туризму виконавчого комітету Острозької міської ради (ВК ОМР), Туристично-інформаційним центром Острога представляють історико-літературний проєкт «Історія однієї родини». Про нього розповідала начальниця відділу культури та туризму ВК ОМР Ольга Лозюк. Вона також говорила про Марію Федорчук, її роботу в навчальному закладі, згаданому в першому абзаці цієї статті, висловлювала повагу до ділових якостей авторки книги, вітала за презентацію, бажала подальших творчих успіхів, щоб подібні проєкти надихали близьких.

Цікавим, захопливим, емоційним і мальовничим був виступ Марії Федорчук. Навіть його частина не вмістилася б на всю газету шпальту. Передам тільки, про що розповідала авторка книги: про історію родини (мама острожанка, а батько – уродженець Устилуга Волинської області); про чудесний порятунок мами під час німецької окупації (як вийти кільком жінкам із дітьми, щоб знову не потрапити до окупантів у руки, підказав один із німецьких солдатів); про митарства під час війни та роботу в Узбекистані; про найбільшу мрію брата під час війни (накопити хліба); про роботу батька в міліції, а також в місті Фрунзе (Киргизія, тепер Бішкек); про грамоту батька «Почесний будівельник Фрунзе»; про

своє навчання в Рівненському педінституті, про роботу в Острозькій ЗОШ № 3; про своє призначення директором спецшколи; про те, як виникла ідея видати книгу, як тривала робота над нею; про саме видання (воно наразі існує в 10-х примірниках і не реалізується в торгівлі); коротко про зміст книги.

Велика частина спогадів Марії Олександрівни була присвячена роботі в згаданій школі-інтернаті, розв'язанню багатьох проблем закладу освіти в дуже складні часи. Нагадаю, що наприкінці XX століття на початку цього, в Україні панувало тотальне безгрошів'я та біднота. Зокрема, зарплату видавали не грошима, а товарами, причому дорожчими, ніж їх можна було купити в магазині, деколи ще й гіршої якості; про людей, з якими доводилося працювати (колишній начальник обласного управління освіти Віталій Процюк, Юрій Кравець, Микола Демчук та Іван Ветров, депутат облради, генерал міліції Анатолій Француз, голова облради Роман Васишин та ін.); про колеги по роботі (зокрема Софію Халхльову); про спілкування з представниками влади та контролюючих органів; про створення і роботу підсобного господарства; про організацію харчування та пошук продуктів для дітей школи-інтернату, поступове зміцнення матеріальної бази (придбання столів, транспорту, газифікацію школи); про подаровану кобилу (назвали Французом); про допомогу багатьох острожан із доставкою товарів та речей для школи; про тодішніх дітей, які жили й навчалися в школі-інтернаті; про проведені заходів в закладі; про відпочинок вихованців школи-інтернату та їхню участь у різних заходах і ще багато іншого.

Не менш цікавими, емоційними й щирими були виступи

присутніх на презентації. Це в першу чергу рідні, подруги, колеги, однодумці, сусіди Марії Федорчук, а також працівники Державного історико-культурного заповідника Острога (ДІКЗО), ОЦБ, ветеранської організації. Ділилися спогадами про свою роботу та спілкування з Марією Федорчук, говорили про її ділові та людські риси, про її роботу; зізнавалися в любові, дякували за нове видання, дружбу, спілкування, навіть читали вірші, бажали всіляких гараздів: молодший син авторки Володимир Федорчук, письменниця Галина Шостюк острожанки Алла Баштова, Тамара Канцедал, художниця, у минулому бібліотекарка міської ЗОШ № 3 Людмила Шевчук, голова бухгалтера ДІКЗО Лідія Міщук; учителька математики Острозького НВК «Школа I – III ступенів-гімназія» Тетяна Прокопчук, очільниця Острозької міської організації ветеранів України, депутатка Острозької міської ради 7 скликання Ольга Гнатюк, старший науковий співробітник відділу історії ДІКЗО Богдан Шляхов, працівниця міської книгозбірки та ОЦБ (відповідно) Тетяна Підгородецька й Наталя Ламаха, учителька української мови школи-інтернату, поетеса, авторка книг для дітей Юлія Довга.

Наприкінці першої частини заходу, так би мовити, офіційної Марія Федорчук дякувала присутнім за участь та щирі відверті слова, організаторам – за проведення презентації, її цікавий формат, бажала нових цікавих і захопливих проєктів. Під час другої частини презентації присутні фотографувалися з Марією Олександрівною, дарували їй квіти, розпитували про плани на майбутнє, ділилися враженнями про книгу, висловлювали різні побажання, пили каву, чай та смакували солодощі.